

Forskrift om offentlig undersøkelse av luftfartsulykker og luftfartshendelser innen sivil luftfart

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 2013 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 12-1 fjerde ledd, § 12-3 fjerde ledd, § 12-13 fjerde ledd, § 12-18 tredje ledd og § 15-4, jf. EØS-avtalen vedlegg XIII punkt (forordning (EU) nr. 996/2010).

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder undersøkelse av luftfartsulykker og alvorlige luftfartshendelser i sivil luftfart, herunder situasjoner der både militære og sivile luftfartøyer er involvert og der sivile ytere av flysikringstjenester har ytt tjenester til militære brukere.

Den sivile undersøkelsesmyndigheten og Forsvaret kan likevel inngå avtale om å undersøke rent militære luftfartsulykker eller alvorlige luftfartshendelser. Avtalen kan omfatte en enkelt hendelse eller være generell, og inngås før eller etter at ulykken eller hendelsen har funnet sted.

§ 2 Gjennomføring av EØS-forordning

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. (forordning (EU) nr. 996/2010) om undersøkelse og forebygging av ulykker og hendelser innen sivil luftfart og om oppheving av direktiv 94/56/EF (heretter kalt "forordningen") gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3 Undersøkelsesmyndighet

Statens havarikommisjon for transport (SHT) er undersøkelsesmyndighet som nevnt i luftfarteloven § 12-1 første ledd og nasjonal myndighet med ansvar for sikkerhetsundersøkelser innen sivil luftfart som nevnt i forordningen artikkel 4 nr. 1.

Undersøkelsesmyndigheten og de enkelte inspektørene utfører sine oppgaver på den måten og med den myndigheten og de forpliktelsene som fremgår av forordningens bestemmelser. De har den uavhengigheten som fremgår av forordningen artikkel 4, og kan ikke motta instruks i faglige spørsmål.

§ 4 Når undersøkelse skal foretas og undersøkelsens omfang

Undersøkelsesmyndigheten skal undersøke alle luftfartsulykker og alvorlige luftfartshendelser

1. som er omfattet av forordningen artikkel 5,
 2. med fartøy som benyttes til tolltjeneste, polititjeneste og andre ikke-militære flygninger i statlig regi.
- Undersøkelsesmyndigheten kan bestemme seg for å undersøke andre luftfartsulykker og luftfartshendelser enn de som faller innenfor forordningen virkeområde dersom den forventer å trekke lærdom av betydning for flysikkerheten av undersøkelsen. Samferdselsdepartementet kan pålegge undersøkelsesmyndigheten å undersøke andre luftfartsulykker og luftfartshendelser.

Undersøkelsesmyndigheten avgjør selv omfanget av undersøkelsen i tråd med forordningen artikkel 5 nr. 3.

§ 5 Hva undersøkelsen ikke skal omfatte

Undersøkelsen skal ikke fordele sivilrettslig eller strafferettslig skyld eller ansvar, slik det fremgår av luftfartsloven § 12-1 tredje ledd og forordningen artikkel 5 nr. 5.

§ 6 Internasjonale undersøkelser

For luftfartsulykker og luftfartshendelser som ikke kun omfatter norske forhold gjelder reglene i vedlegg 13 til Chicago-konvensjonen som forskrift. For luftfartsulykker og alvorlige luftfartshendelser med tilknytning til EØS-medlemsstat gjelder i tillegg forordningens bestemmelser.

§ 7 Innhenting og bruk av opplysninger

Medisinsk undersøkelse og obduksjon som nevnt i forordningen artikkel 11 nr. 2 bokstav d og e foretas i overensstemmelse med bestemmelsene i luftfartsloven § 12-15.

Dersom det er nødvendig kan avhør av vitner som nevnt i forordningen artikkel 11 nr. 2 bokstav f skje som bevisopptak etter reglene i domstolsloven § 43.

Behandlingen av opplysninger som nevnt i forordningen artikkel 14 nr. 1 bokstav g og artikkel 14 nr. 3 skal skje i overensstemmelse med luftfartsloven § 12-10.

§ 8 Oppfølging av sikkerhetstilråding

Undersøkelsesmyndigheten og Luftfartstilsynet skal inngå en avtale som regulerer oppgavefordelingen dem imellom ved forvaltningen av bestemmelsene i forordningen artikkel 16, 17 og 18. Utkast til avtale sendes Samferdselsdepartementet for godkjenning. Departementet påser at avtalen respekterer

undersøkelsesmyndighetens uavhengighet, forordningens øvrige bestemmelser, og muliggjør en effektiv oppfølging av rapporter og tilrådinger fra Luftfartstilsynets side.

§ 9 *Håndheving*

Luftfartstilsynet fører tilsyn med de bestemmelsene i forordningen artikkel 20 og 21 som retter seg mot flyselskaper. Som ledd i tilsynet kan Luftfartstilsynet gi pålegg og ilegge tvangsmulkt som nevnt i luftfartsloven §§ 13a-3 og 13a-4.

§ 10 *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Forskriften trer i kraft [dato fastsettes senere].

Fra samme dato oppheves forskrift 22. januar 2002 nr. 61 om offentlige undersøkelser av luftfartsulykker og luftfartshendelser innen sivil luftfart.